

Teorie finančního práva doposud nevěnuje příslušnou pozornost dokazování, které se provádí v řízení o daních. Proto ponechává poněkud stranou i procesní instituty, které s dokazováním souvisejí. To platí i o důkazním břemenu, jemuž je věnována tato práce.

Její první část se zabývá pojmem, podstatou a funkcí důkazního břemena a s ním úzce souvisejícího břemena tvrzení. Druhá část práce se zaměřuje na specifika těchto procesních břemen a na způsoby jejich uplatnění ve vyměřovacím stádiu daňového řízení. Třetí část práce je věnována břemenu vedení důkazu, bez kterého není možné použití důkazního břemena ve vyměřovacím řízení plně pochopit a vystihnout. Okolnosti vylučující použití pravidel o důkazním břemenu jsou náplní čtvrté části práce. Její pátá část pojednává o důkazním břemenu v jiných fázích daňového řízení. Na závěr práce nejdůležitější poznatky shrne, zhodnotí platnou právní úpravu důkazního břemena a navrhne její možné změny.

Při charakteristice důkazního břemena a s ním souvisejících dalších procesních břemen vychází práce především z teorie občanského práva procesního, která se studiem těchto institutů zabývá nejdůkladněji, a proto její poznatky a vypracované pojmosloví lze aplikovat také na daňové řízení.

Účelem práce je pojmout institut důkazního břemena v daňovém řízení v celé jeho šíři. Toho však práce zamýšlí dosáhnout výhradně v obecné rovině a použití důkazního břemena v praxi tak pouze nastiňuje. Proto se práce nezabývá použitím důkazního břemena v hmotných daňových zákonech a ponechává stranou jednotlivé typy případů, ve kterých se institut důkazního břemena v judikatuře správních soudů nejčastěji uplatňuje.